

3 Νοεμβρίου, 1992

[ΝΙΚΗΤΑΣ Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΥΑΗΥΑ ΜΟΗΑΜΜΕΔ ΒΑΡΑΚΑΤ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΔΙΑ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 215/91).

5 Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Κατάργηση
Δίκης — Ακύρωση της επίδικης διοικητικής απόφασης από το
Ανώτατο Δικαστήριο μετά την καταχώρηση της προσφυγής —
Εκλείπει το αντικείμενο της Προσφυγής και αυτή θεωρείται
καταργημένη και απορρίπτεται.

10 Ο αιτητής με την παρούσα προσφυγή του είχε προσβάλει την
αρνητική απάντηση της διοίκησης στο αίτημά του να
επανεξεταστεί η απόφαση απέλασής του από την Κύπρο. Κατά τη
15 διάρκεια εκδίκασης της προσφυγής αυτής, είχε εκδοθεί ακυρωτική
απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου σε άλλη προσφυγή του ίδιου
αιτητή με την οποία προσβάλλετο το διάταγμα απέλασης.

15 Ο δικηγόρος του αιτητή ζήτησε όπως ακυρωθεί και η επίδικη
στην παρούσα προσφυγή διοικητική απόφαση, καθ' ότι τα
γεγονότα και οι νομικοί λόγοι ήταν ταυτόσημοι στις δύο
προσφυγές.

20 Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας τη προσφυγή,
αποφάσισε ότι:

25 Η ίδια προσβαλλόμενη πράξη (διάταγμα απέλασης) ακυρώθηκε
με τελεσίδικη δικαστική απόφαση μετά από την κατάθεση της
προσφυγής αυτής. Παρά τη διατύπωση του αιτήματος για
θεραπεία, που αναφέρεται σε νέα απόφαση, η πραγματικότητα,

όπως προκύπτει από το ιστορικό και τα στοιχεία του φακέλου, είναι ότι με την επιστολή της 4/1/91 δεν υπήρξε απόφαση άλλης υφής ή περιεχομένου που θα μπορούσε να προσβληθεί αυτοτελώς. Άλλωστε ο συνήγορος αναγνώρισε απερίφραστα πως το ίδιο θέμα είχε ήδη κριθεί με την απόφαση στην προσφυγή 502/90. Κατά συνέπεια η προσφυγή δεν έχει πλέον αντικείμενο. Το απαιτούμενο για συνέχιση της δίκης έννομο συμφέρον εξέλιπε λόγω εξαφάνισης της πράξης εξ υπαρχής.

5

Η βασική αρχή αναφορικά με την κατάργηση δίκης διατυπώθηκε από το Συμβούλιο της Επικρατείας ως εξής:

10

"Εκλείπει το αντικείμενο της δίκης και κηρύσσεται αυτή κατηργημένη κατόπιν ακυρώσεως της προσβαλλομένης πράξεως από το Συμβούλιο της Επικρατείας (274, 275, 547, 862, 1614/71) εκδοθείσης μετά την άσκηση της αιτήσεως ακυρώσεως (303, 608, 609, 1940-1942, 2542, 3356/71)."

15

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες Υποθέσεις:

20

Μιλτιάδους και Άλλοι v. Δημοκρατίας (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1318.

Δημοκρατία v. Χαράλαμπος και Άλλου (1992) 3 Α.Α.Δ. 251.

25

Προσφυγή.

Προσφυγή με την οποία ο αιτητής αμφισβητεί το διάταγμα απέλασής του που εκτελέστηκε στις 24.6.90.

30

Α. Κληρίδης, για τον αιτητή.

Β. Κληρίδης, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την καθ' ης η αίτηση.

35

Cur. adv. vult.

ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Ο αιτητής είναι Παλαιστινιακής καταγωγής, αλλά απέκτησε Ιορδανική υπηκοότητα. Έμεινε και εργάστηκε στην Κύπρο για 7 περίπου χρόνια. Κατά την περίοδο εκείνη ζούσε εδώ

40

και η σύζυγός του με τα δύο παιδιά τους. Η προσφυγή στην ουσία αμφισβητεί το διάταγμα απέλασης του αιτητή που εκτελέστηκε στις 24/6/90.

- 5 Ας πάρουμε όμως τα γεγονότα με περισσότερη λεπτομέρεια από την αρχή. Μεταξύ της 21/5/83, που ο αιτητής πρωτοήρθε στην Κύπρο, και 27/9/84, διέμεινε σαν επισκέπτης με βάση προσωρινή άδεια παραμονής που του χορήγησαν οι αρμόδιες αρχές. Έκτοτε και μέχρι 1/3/90 η
- 10 διαμονή ήταν επίσημη και συνεχής. Ο αιτητής εξασφάλιζε κατά καιρούς από το λειτουργό μετανάστευσης προσωρινή άδεια παραμονής, σε ορισμένες περιπτώσεις σαν εκδότης και άλλες φορές σαν δημοσιογράφος με την
- 15 υπεράκτια εταιρεία Sanabel Publishing & Distributors Limited. Μαζί του ήταν και η οικογένειά του. Στη σύζυγο είχε δοθεί άδεια εργασίας σαν δημοσιογράφος στην ίδια εταιρεία που εργοδοτούσε τον αιτητή. Οι τελευταίες
- 20 άδειες, που αφορούσαν όλους, παραχωρήθηκαν στις 9/10/89 με ισχύ μέχρι 1/3/90.

20

- Στις 22/3/90 η εργοδότης του αιτητή πληροφόρησε το λειτουργό μετανάστευσης πως έπαυσε να είναι υπάλληλός της από 1/10/89. Στις 28/3/90, δικηγόρος που ενεργούσε για τον αιτητή έγραψε στις αρχές ότι ο τελευταίος
- 25 αγόρασε μετοχές σε άλλη υπεράκτια εταιρεία, με την επωνυμία Benali Trading Company Limited, που εδρεύει στην Κύπρο και πως αποτάθηκε στην Κεντρική Τράπεζα για την απαιτούμενη έγκριση για τη μεταβίβασή τους
- 30 επωνοματί του. Συγχρόνως υπέβαλε και αίτηση για να παραμείνει σαν επισκέπτης, εν αναμονή της έγκρισης του διαβήματός του από την Τράπεζα και της μετέπειτα εξασφάλισης άδειας εργασίας για να αναλάβει ως
- 35 διευθυντής της Benali Trading.

- 35 Όμως ο Αρχηγός της Αστυνομίας, με σχετικό σημείωμά του προς το λειτουργό μετανάστευσης, δεν σύστησε την έγκριση της αίτησης για άδεια παραμονής, εισηγούμενος να διαταχθεί η αναχώρηση του αιτητή και της οικογένειάς του από την Κύπρο. Με απόφαση του καθού η αίτηση
- 40 Υπουργού Εσωτερικών υποδείχθηκε στον αιτητή να εγκαταλείψει την Κύπρο, αλλά δεν συμμορφώθηκε. Στις 20/6/90 ο λειτουργός μετανάστευσης εξέδωσε και υπέγραψε διατάγματα κράτησης και απέλασης του

αιτητή. Όντως ο αιτητής συνελήφθη στις 22/6/90 και απελάθηκε τη μεθεπομένη. Το δε όνομά του καταχωρήθηκε στον τηρούμενο κατάλογο απαγορευμένων μεταναστών (stop list).

5

Ο αιτητής αμφισβήτησε τη νομιμότητα του μέτρου με την προσφυγή αρ. 502/90. Ενώσω εκκρεμούσε η εκδίκασή της, ο δικηγόρος του αιτητή ζήτησε από τον καθού, με την επιστολή του ημερ. 23/10/90, να επανεξετάσει το θέμα και να ορίσει συνάντησή τους για να το συζητήσουν. Ας 10
λεχθεί εν παρόδω ότι το θέμα που αναγράφεται σαν επικεφαλίδα της επιστολής είναι το διάταγμα απέλασης. Επειδή η διοίκηση δεν αντέδρασε, με νέα επιστολή του ημερ. 27/12/90, ο δικηγόρος του αιτητή ξαναζήτησε να οριστεί συνάντηση "για επανεξέταση του όλου θέματος". 15

Η διοίκηση απάντησε εγγράφως στις 4/1/91 αρνούμενη στον αιτητή άδεια προσωρινής παραμονής. Στις 26/2/91 κατατέθηκε η κρινόμενη προσφυγή με αίτημα

20

"δήλωσιν του δικαστηρίου ότι η νέα απόφασις κατόπιν επανεξετάσεως υπό των καθών η αίτησις της υποθέσεως του αιτητού, η οποία ανεκοινώθη εις τους δικηγόρους του αιτητού, δι' επιστολής ημερ. 4/1/91, δια της οποίας τους πληροφόρουσαν ότι το διάταγμα απέλασης του αιτητού εκ του εδάφους της Κυπριακής Δημοκρατίας δεν θα αρθή, είναι άκυρος και εστερημένη οιοδήποτε εννόμου αποτελέσματος."

25

Το δικαστήριο (Πογιατζής, Δ.) έδωσε την απόφασή του στην προγενέστερη προσφυγή στις 12/7/91. Το διάταγμα απέλασης ακυρώθηκε για αναρμοδιότητα του οργάνου που το εξέδωσε, όπως προκύπτει από το παρακάτω απόσπασμα της απόφασης:

30

"..... ο λειτουργός μετανάστευσης προχώρησε στην έκδοσή του (διατάγματος απέλασης) χωρίς την προηγούμενη έγκυρη εκχώρηση της απαραίτητης εξουσίας από τον Υπουργό Εσωτερικών. Επεται ότι ο λειτουργός μετανάστευσης ενήργησε επί του προκειμένου χωρίς την απαραίτητη αρμοδιότητα."

35

40

Η απόφαση αυτή δεν έχει εφεσιβληθεί.

Ενόψει της ακυρωτικής απόφασης ο δικηγόρος του αιτητή κάλεσε το δικαστήριο να ανατρέψει και την απόφαση της 4/1/91 διότι όπως γράφει "τα γεγονότα και οι νομικοί λόγοι είναι ταυτόσημοι στην προσφυγή 502/90 και στην παρούσα. Συνεπώς θα πρέπει και η 5 προσβαλλόμενη απόφαση ημερ. 4/1/91 να ακυρωθεί". Πέραν τούτου υπέβαλε ότι η εν λόγω απόφαση είναι ακυρωτέα διότι (1) αντίκειται στις διατάξεις του άρθρου 14Α του περί Αλλοδαπών Νόμου, όπως τροποποιήθηκε με 10 το Ν. 54/76 και (2) είναι αναιτιολόγητη. Τα επιχειρήματα του καθού περιορίστηκαν στην αντίκρουση των δύο αυτών σημείων. Η αγόρευση του δικηγόρου του δεν έθιξε καθόλου τις επιπτώσεις της ακυρωτικής απόφασης στην κρινόμενη υπόθεση. Όμως το θέμα λόγω της φύσης του 15 ερευνάται αυτεπάγγελτα από το δικαστήριο.

Από την προηγούμενη ανάλυση είναι φανερό ότι η ίδια προσβαλλόμενη πράξη (διάταγμα απέλασης) ακυρώθηκε με τελεσίδικη δικαστική απόφαση μετά από την κατάθεση 20 της προσφυγής αυτής. Παρά τη διατύπωση του αιτήματος για θεραπεία, που αναφέρεται σε νέα απόφαση, η πραγματικότητα, όπως προκύπτει από το ιστορικό και τα στοιχεία του φακέλου, είναι ότι με την επιστολή της 4/1/91 δεν υπήρξε απόφαση άλλης υφής ή περιεχομένου που θα 25 μπορούσε να προσβληθεί αυτοτελώς. Άλλωστε ο συνήγορος αναγνώρισε απερίφραστα πως το ίδιο θέμα είχε ήδη κριθεί με την απόφαση στην προσφυγή 502/90. Κατά συνέπεια η προσφυγή δεν έχει πλέον αντικείμενο. Το απαιτούμενο για συνέχιση της δίκης έννομο συμφέρον 30 εξέλιπε λόγω εξαφάνισης της πράξης εξ υπαρχής.

Η βασική αρχή αναφορικά με την κατάργηση δίκης διατυπώθηκε από το Συμβούλιο της Επικρατείας ως εξής:

35 "Εκλείπει το αντικείμενον της δίκης και κηρύσσεται αυτή κατηγορημένη κατόπιν ακυρώσεως της προσβαλλομένης πράξεως από το Συμβούλιο της Επικρατείας (274, 275, 547, 862, 1614/71) εκδοθείσης 40 μετά την άσκησιν της αιτήσεως ακυρώσεως (303, 608, 609, 1940-1942, 2542, 3356/71)."

Την ίδια γραμμή ακολουθεί η νομολογία μας: Α.Ε. 789, 791 και 796 *Κλέαρχος Μιλτιάδους & Άλλοι ν.*

Δημοκρατίας, ημερ. 30/5/89 και ΑΕ 867 **Κυπριακή Δημοκρατία v. Βαρνάβα Χαραλάμπους & Άλλου**, ημερ. 30/6/92.

Η προσφυγή θεωρείται καταργημένη και απορρίπτεται, 5
αλλά υπό τις περιστάσεις δεν θα εκδώσω διάταγμα
εξόδων.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.